

USTAWA
z dnia 22 kwietnia 2005 r.

Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
2005 r. Nr 110, poz.
927.

o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt oraz ustawy
o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt

Art. 1.

W ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 43c otrzymuje brzmienie:

„Art. 43c. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1, jest dopuszczalny ze znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską:

- 1) państw trzecich,
- 2) zakładów uprawnionych do wprowadzania tych środków do obrotu w Unii Europejskiej.”;

2) po art. 43c dodaje się art. 43d-43j w brzmieniu:

„Art. 43d. Do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską list określonych w art. 43c do przywozu przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 stosuje się zasady określone w art. 43e-43j.

Art. 43e. 1. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 jest dopuszczalny z zakładów państw trzecich:

- 1) mających przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”,
- 2) mających przedstawicielstwo działające na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:

- 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 281, poz. 2776.

2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:

- a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,
- b) zobowiąże się do prowadzenia spisu środków żywienia zwierząt pochodzących z zakładu, który reprezentuje, wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; przepisy art. 8 i 8a do prowadzenia spisu stosuje się odpowiednio.

Art. 43f. 1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład, sporządzony w języku polskim.

2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:

- 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej przez zakład oraz rodzaju wytwarzanych środków żywienia zwierząt,
 - 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,
 - 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2.
3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.
4. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.
5. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do ewidencji.

Art. 43g. Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 43f ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 43h. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 43i. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli środków żywienia zwierząt pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 43j. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 43f ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone środki żywienia zwierząt,
- 2) w drodze zarządzenia, wzór ewidencji.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 281, poz. 2776) uchyla się art. 2-8.

Art. 3.

W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy powiatowy lekarz weterynarii nada numer identyfikacyjny podmiotom, które w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 2, prowadziły działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub prowadzenia obrotu tymi środkami i nie uzyskały tego numeru w terminie, o którym mowa w art. 9 ustawy, o której mowa w art. 2.

Art. 4.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43j ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.